

Показатель внутренней нормы доходности $VND \geq E$ ($75,47\% \geq 20\%$), можно сказать, что предлагаемый проект эффективен и, следовательно, применим для предприятия ОАО «Агрофирма «Лучники».

Список использованных источников:

1. Савицкая, Г.В. Анализ производственно-финансовой деятельности сельскохозяйственных предприятий: учебник / Г. В. Савицкая. – 2-е изд., доп. и перераб. – Москва: ИНФРА – М, 2010. – 368 с.
2. Годовые отчеты ОАО «Агрофирма «Лучники»
3. Сельское хозяйство Республики Беларусь: статистический сборник. – Минск: Национальный статистический комитет Республики Беларусь, 2016, – 230 с
4. Тонкович, В.С. Предпринимательство в белорусском сельском хозяйстве и менеджмент / В.С. Тонкович, Л.В. Корбут // / Белорус. науч. ин-т внедрения новых форм хозяйствования в АПК; редкол.: Н.П. Беяцкий (отв. ред.) [и др.]. – Минск, 2009. – С. 97–98.
5. Лещиловский, П.В. Экономика предприятий агропромышленного комплекса. – Минск.: УМЦ Минсельхозпрода, 2011. – 487 с.

Чала Т.

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» Київ
Науковий керівник: к.е.н., доцент Криворучкіна О.В.*

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

На сучасному етапі, в Україні, для забезпечення конкурентноспроможності та ефективності аграрного сектору економіки, важливим є впровадження інновацій, які забезпечать збільшення обсягів продажу сільськогосподарської продукції, зниження собівартості, підвищення продуктивності праці,

рентабельності роботи та інших виробничо-фінансових показників.

Для забезпеченні інноваційного розвитку в сільському господарстві, необхідно поєднати державної аграрно та інвестиційної політики, які забезпечать інноваційні дослідження та розробки, з метою їх подальшого впровадження.

На розвиток сільського господарства впливають результати природних, кліматичних та економічних чинників, які в комплексі формують виробничий потенціал, що є найважливішим показником в економічній оцінці сільського господарства.

Наукові дослідження потребують щорічного масштабного фінансування і всебічної державної підтримки, оскільки від цього залежить науковий рівень та якість новацій, що надзвичайно важливо в умовах поширення на українському ринку науково-технічної продукції конкурентоспроможних іноземних техніки й технологій, які за своїми техніко-економічними параметрами не поступаються, а часом і перевершують вітчизняні аналоги. Особливо це стосується імпорту сільськогосподарської техніки, насіння іноземних сортів культур рослин і засобів захисту рослин. Фінансова підтримка інноваційної діяльності необхідна також на інших етапах інноваційного процесу, оскільки стимулювання впровадження має забезпечити попит на вітчизняні наукові розробки.

У світовій практиці функціонує декілька моделей участі держави у розвитку інноваційного середовища:

1. Модель США і низки інших американських країн передбачає передачу державою, з метою отримання доходу за рахунок розширення оподаткованої бази, результатів науково-дослідницьких і дослідно-конструкторських робіт, фінансованих із бюджету, вітчизняному виробнику безкоштовно або за символічну плату під його зобов'язання інвестувати засоби у виробництво, створити певну кількість робочих місць.

2. Модель країн Західної Європи заснована на наданні фінансової підтримки промисловим компаніям, які здійснюють впровадження у пріоритетні для держави галузі виробництва

найбільш важливих наукових результатів, отриманих за рахунок державного бюджету.

3. Модель Японії і Південної Кореї схожа з «європейською» і доповнюється наданням державних пілг за використання пріоритетних технологій з метою технологічного оновлення виробництва і забезпечення його конкурентоспроможності

Слід відзначити, що у сільському господарстві розробка інновацій і їх впровадження пов'язано переважно з новими сортами рослин, виведенням нових порід тварин, нової техніки, новими ресурсозберігаючими технологіями, застосування яких у більшості випадків змінює характерні властивості сільськогосподарської продукції, що виробляється, але не призводять до появи нових видів продукції.

На даному етапі розвитку сільського господарства в Україні спостерігається зниження обсягів виробництва, особливо тваринницької продукції, що відбувається через значне зношення основних засобів та зниження інвестиційної активності.

Інновації у сільському господарстві, мають певні особливості, пов'язані з його специфікою (сезонність, наявність живих організмів тощо), це вимагає більшої уваги, через що і розвиток інновацій відбувається повільніше, ніж в інших сферах економіки.

Для відновлення агропромислового комплексу в Україні необхідно:

- Розробити і впровадити технології, які могли б значно підвищити якість сільськогосподарської продукції
- Розробити технології, які знизили б собівартість виробництва продукції
- Створення технологій, які могли б переробити продукцію землеробства та тваринництва, для забезпечення виробництва екологічно чистої продукції.

Отже, можна зробити висновок, що у цілому система організації і стимулювання інноваційної діяльності в сільському господарстві України повинна бути спрямована на державне і приватне партнерство і включати у себе такі форми: податкове і митне стимулювання, субсидування, кредитування, венчурне

фінансування, контракти і замовлення у сфері науково-дослідницьких і дослідно-конструкторських робіт, інформаційну підтримку, інтеграцію науки, освіти і бізнесу.

Чеховська Т.

*Чорноморського національного університету ім. Петра
Могили, Миколаїв*

Науковий керівник: Філімонова О.Б.

ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОЛІТИКИ ФІНАНСУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

На сьогоднішній день, сільське господарство є не тільки впливовим, а й рушійним фактором економічного розвитку будь-якої держави, зокрема і для економіки України. Продукція цієї галузі є сировинною базою харчової, легкої та інших галузей господарства. При цьому, попит на сільськогосподарську продукцію в Україні та світі зростає з кожним роком.

Під поняттям «політика фінансування діяльності підприємства» розуміють частину загальної фінансової стратегії та окремою складовою фінансової політики підприємства, а також процесом прогнозування, формування, оптимізації об'єму та структури джерел фінансування діяльності підприємства з метою їх ефективного використання та забезпечення власної фінансової стійкості [2].

Проблема розробки та реалізації політики фінансування сільськогосподарських підприємств є нагальною проблемою кожного господарства даної галузі, оскільки необхідно підтримувати його дохідність та платоспроможність. Від раціонального формування фінансових ресурсів залежить не лише платоспроможність підприємства, а й ефективність усієї його господарської діяльності [1]. Оскільки на сільськогосподарських підприємствах забезпеченість фінансовими ресурсами є визначальним фактором здійснення процесу виробництва, кожне з цих підприємств постає перед